

Warszawa, dnia 12 listopada 2025 r.

Poz. 1147

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA FINANSÓW I GOSPODARKI¹⁾**

z dnia 16 września 2025 r.

w sprawie włączenia kwalifikacji wolnorynkowej „Obsługiwanie systemów przemieszczania i pakowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia” do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji

Na podstawie art. 25 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 1606) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia informacje o włączeniu kwalifikacji wolnorynkowej „Obsługiwanie systemów przemieszczania i pakowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia” do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

Minister Finansów i Gospodarki: *A. Domański*

¹⁾ Minister Finansów i Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów i Gospodarki (Dz. U. poz. 997).

Załącznik do obwieszczenia Ministra Finansów i Gospodarki
z dnia 16 września 2025 r. (M.P. poz. 1147)

INFORMACJE O WŁĄCZENIU KWALIFIKACJI WOLNORYNKOWEJ „OBSŁUGIWANIE SYSTEMÓW PRZEMIESZCZANIA I PAKOWANIA SUBSTANCJI SZCZEGÓLNI NIEBEZPIECZNYCH I SPECJALNEGO PRZEZNACZENIA” DO ZINTEGROWANEGO SYSTEMU KWALIFIKACJI

1. Nazwa kwalifikacji wolnorynkowej

Obsługiwanie systemów przemieszczania i pakowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia

2. Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji przypisany do kwalifikacji wolnorynkowej

4 poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji

3. Efekty uczenia się wymagane dla kwalifikacji wolnorynkowej

Syntetyczna charakterystyka efektów uczenia się

Osoba posiadająca kwalifikację wolnorynkową „Obsługiwanie systemów przemieszczania i pakowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia” wykonuje, w oparciu o instrukcje stanowiskowe oraz procedury postępowania z substancjami szczególnie niebezpiecznymi i specjalnego przeznaczenia obowiązujące w danym zakładzie, czynności związane z przyjmowaniem dostawy, oznakowaniem, przygotowywaniem transportu, ekspedycją, pakowaniem oraz przechowywaniem substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia. Przeprowadza kontrolę środków transportu, w tym zbiorników transportowych lub opakowań transportowych, oraz dokumentacji transportowej pod kątem zgodności z obowiązującymi procedurami i przepisami prawa. Obsługuje urządzenia do operacji załadunku, przeładunku, rozładunku, pakowania i składowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, w szczególności ocenia stan techniczny oraz identyfikuje niezgodności stanu technicznego tych urządzeń z wymaganiami. Nadzoruje przebieg operacji załadunku, przeładunku, rozładunku, pakowania i składowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia. Przestrzega zasad i warunków przyjmowania dostawy, oznakowania, pakowania, przechowywania i transportowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia. Dbą o bezpieczeństwo pracy, w tym zabezpiecza stanowisko pracy, dobiera środki ochrony osobistej adekwatne do właściwości substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia. Stosuje procedury i zasady postępowania z substancjami szczególnie niebezpiecznymi i specjalnego przeznaczenia, uwzględniając wymagania wynikające z ich właściwości. Wykonuje zadania w warunkach wysokiego ryzyka wymagające dużej świadomości zagrożeń i odpowiedzialności.

Zestaw 1. Zapewnianie bezpieczeństwa w czasie przemieszczania i pakowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia

Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Identyfikuje zagrożenia wynikające z właściwości substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia	– omawia przepisy prawa regulujące kwestie stosowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – omawia klasyfikację substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – omawia elementy karty charakterystyki substancji szczególnie niebezpiecznej i specjalnego przeznaczenia, – opisuje, na podstawie karty charakterystyki substancji szczególnie niebezpiecznej i specjalnego przeznaczenia, właściwości tej substancji, – opisuje, na podstawie karty charakterystyki substancji szczególnie niebezpiecznej i specjalnego przeznaczenia oraz klasyfikacji substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, zagrożenia związane z tą substancją, – opisuje, na podstawie karty charakterystyki substancji szczególnie niebezpiecznej i specjalnego przeznaczenia, możliwe skutki związane z uwolnieniem tej substancji do środowiska.

Dobiera środki ochrony osobistej	– odczytuje z karty charakterystyki substancji szczególnie niebezpiecznej i specjalnego przeznaczenia wymagane środki ochrony osobistej, – opisuje przeznaczenie i rodzaje podstawowych i specjalistycznych środków ochrony osobistej, – wskazuje środki ochrony osobistej niezbędne do pracy z substancją szczególnie niebezpieczną i specjalnego przeznaczenia, – kontroluje stan techniczny środków ochrony osobistej.
Ocenia bezpieczeństwo stanowiska pracy	– opisuje, wynikające z przepisów prawa, wymagane środki bezpieczeństwa na stanowisku pracy, – odczytuje z karty charakterystyki substancji szczególnie niebezpiecznej i specjalnego przeznaczenia wymagane dla tej substancji środki bezpieczeństwa na stanowisku pracy, – opisuje przeznaczenie i rodzaj stosowanych środków bezpieczeństwa na stanowisku pracy z substancjami szczególnie niebezpiecznymi i specjalnego przeznaczenia, – wskazuje środki bezpieczeństwa na stanowisku pracy niezbędne do zastosowania przy pracy z substancją szczególnie niebezpieczną i specjalnego przeznaczenia.
Udziela pierwszej pomocy w sytuacji narażenia na działanie substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia	– odczytuje z karty charakterystyki substancji szczególnie niebezpiecznej i specjalnego przeznaczenia objawy, jakie może powodować ta substancja, i skutki narażenia na jej działanie, – odczytuje z karty charakterystyki substancji szczególnie niebezpiecznej i specjalnego przeznaczenia sposób udzielenia pierwszej pomocy w razie narażenia na działanie tej substancji, – opisuje zasady i sposoby udzielania pierwszej pomocy w razie narażenia na działanie substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – wykonuje czynności związane z udzieleniem pierwszej pomocy w sytuacji narażenia na działanie substancji szczególnie niebezpiecznej i specjalnego przeznaczenia, zgodnie ze wskazaniami określonymi w karcie charakterystyki tej substancji.
Stosuje procedury postępowania w razie awarii, pożaru lub uwolnienia substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia do środowiska	– omawia procedury postępowania w razie awarii, pożaru lub uwolnienia substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia do środowiska, – odczytuje z karty charakterystyki substancji szczególnie niebezpiecznej i specjalnego przeznaczenia sposób postępowania w razie awarii, pożaru lub uwolnienia tej substancji do środowiska, – wskazuje, w oparciu o kartę charakterystyki substancji szczególnie niebezpiecznej i specjalnego przeznaczenia, metody i środki gaśnicze stosowane do jej gaszenia, – opisuje indywidualne środki bezpieczeństwa stosowane w czasie usuwania skutków awarii, pożaru i uwolnienia substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia do środowiska.

Zestaw 2. Przyjmowanie dostawy, przygotowywanie transportu oraz ekspedycja substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia

Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Ocenia zgodność transportu substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia z procedurami	– omawia procedury związane z transportem substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia wynikające z umowy dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 2025 r. poz. 642) oraz Regulaminu międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID), stanowiącego załącznik C do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF), sporządzonej w Bernie dnia 9 maja 1980 r. (Dz. U. z 2025 r. poz. 593), – wymienia dokumenty niezbędne w czasie transportu substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – omawia zasady transportu substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia,

	– wymienia etapy kontroli przeprowadzanej w czasie przyjmowania dostawy, przygotowania transportu oraz ekspedycji substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – przeprowadza kontrolę zgodności transportu z procedurami obowiązującymi w danej jednostce organizacyjnej, – wypełnia dokumentację transportową, – wymienia obowiązki osoby dokonującej załadunku, przeładunku i rozładunku substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia.
Ocenia zgodność zastosowanych środków transportu przeznaczonych do przemieszczania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia ze środkami wymaganymi w określonych procedurach transportowych	– opisuje, wynikające z przepisów prawa, wymagania dotyczące konstrukcji, wyposażenia i oznakowania środków transportu przeznaczonych do przemieszczania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – wskazuje, na podstawie karty charakterystyki substancji szczególnie niebezpiecznej i specjalnego przeznaczenia, wymagania, jakie muszą spełniać środki transportu przeznaczone do przemieszczania tej substancji, – rozróżnia piktogramy i znaki służące do oznakowywania środków transportu przeznaczonych do transportu substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – wskazuje rodzaj oraz rozmieszczenie oznakowań środków transportu przeznaczonych do przemieszczania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – kontroluje stan techniczny środków transportu przeznaczonych do przemieszczania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – weryfikuje, na podstawie wymaganych dokumentów, przygotowanie zbiorników transportowych lub opakowań transportowych.
Dobiera system przemieszczania i przeładunku substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia	– opisuje, na podstawie karty charakterystyki substancji szczególnie niebezpiecznej i specjalnego przeznaczenia, sposób przemieszczania i przeładunku tej substancji, – opisuje metody przemieszczania i przeładunku substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia w zależności od ich właściwości (np. stanu skupienia), – omawia, wynikające z przepisów prawa, wymagania dotyczące systemów przemieszczania i przeładunku substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – wskazuje, na podstawie instrukcji stanowiskowej, urządzenia i aparaturę niezbędne do przemieszczania i przeładunku substancji szczególnie niebezpiecznej i specjalnego przeznaczenia, – rozróżnia elementy osprzętu do przemieszczania i przeładunku substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – odczytuje z instrukcji stanowiskowej typ i parametry osprzętu niezbędnego do przemieszczania i przeładunku substancji szczególnie niebezpiecznej i specjalnego przeznaczenia, – omawia zagrożenia wynikające z nieprawidłowego doboru urządzeń, aparatury i osprzętu do przemieszczania i przeładunku substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia.
Prowadzi załadunek, przeładunek i rozładunek substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia	– przygotowuje środek transportu oraz zbiornik transportowy lub opakowanie transportowe z substancją szczególnie niebezpieczną i specjalnego przeznaczenia, do operacji załadunku, przeładunku i rozładunku, – wprowadza, wynikające z dokumentacji urządzeń, instalacji i substancji, parametry pracy systemu przemieszczania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – reguluje parametry pracy systemu przemieszczania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – ocenia na podstawie wskazań paneli kontrolnych poprawność operacji załadunku, przeładunku i rozładunku substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – wymienia typy błędów występujące w czasie załadunku, przeładunku i rozładunku substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – omawia wskazania paneli kontrolnych świadczące o wystąpieniu błędów w czasie załadunku, przeładunku i rozładunku substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – opisuje sposób postępowania w przypadku wystąpienia błędów w czasie załadunku, przeładunku i rozładunku substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia.

Zestaw 3. Pakowanie i przechowywanie substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Dobiera opakowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia	– wymienia rodzaje opakowań dla substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – opisuje, wynikające z przepisów prawa, wymogi związane z opakowaniami dla substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – odczytuje z karty charakterystyki substancji szczególnie niebezpiecznej i specjalnego przeznaczenia rodzaj i parametry opakowania dla tej substancji, – rozróżnia oznakowania stosowane na etykietach substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – określa rodzaj, wielkość i rozmieszczenie oznakowań na etykietach substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia.
Weryfikuje warunki magazynowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia	– opisuje, wynikające z przepisów prawa, wymogi dotyczące pakowania, składowania i przechowywania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – wskazuje warunki i ograniczenia związane z pakowaniem, składowaniem i przechowywaniem substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – omawia oddziaływanie substancji szczególnie niebezpiecznej i specjalnego przeznaczenia na inne substancje szczególnie niebezpieczne i specjalnego przeznaczenia oraz warunki przechowywania tej substancji z innymi substancjami szczególnie niebezpiecznymi i specjalnego przeznaczenia, – wskazuje dopuszczalne ilości jednocześnie składowanych substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – określa maksymalny czas przechowywania substancji szczególnie niebezpiecznej i specjalnego przeznaczenia, – ocenia warunki magazynowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia.
Dobiera urządzenia do pakowania i składowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia	– opisuje metody pakowania i składowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia w zależności od ich właściwości (np. stanu skupienia), – omawia, wynikające z przepisów prawa, wymagania dotyczące urządzeń do pakowania i składowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – wskazuje, na podstawie instrukcji stanowiskowej, urządzenia do pakowania i składowania substancji szczególnie niebezpiecznej i specjalnego przeznaczenia, – rozróżnia elementy osprzętu do pakowania oraz składowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – wskazuje, na podstawie instrukcji stanowiskowej, typ i parametry osprzętu do pakowania i składowania substancji szczególnie niebezpiecznej i specjalnego przeznaczenia.
Obsługuje urządzenia do pakowania i składowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia	– kontroluje stan techniczny urządzeń do pakowania i składowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – odczytuje oznakowania urządzeń do pakowania i składowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – omawia zasady obsługi urządzeń do pakowania i składowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – omawia zasady napełniania opakowań substancjami szczególnie niebezpiecznymi i specjalnego przeznaczenia, – napełnia opakowania substancjami szczególnie niebezpiecznymi i specjalnego przeznaczenia, – zabezpiecza opakowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, – składowuje opakowania z substancją szczególnie niebezpieczną i specjalnego przeznaczenia zgodnie z opisem zawartym w karcie charakterystyki tej substancji oraz wymaganiami wynikającymi z przepisów prawa.

4. Ramowe wymagania dotyczące metod przeprowadzania walidacji, osób przeprowadzających walidację oraz warunków organizacyjnych i materialnych niezbędnych do prawidłowego i bezpiecznego przeprowadzania walidacji

1. Etap walidacji

1.1. Metody

Do weryfikacji efektów uczenia się stosuje się następujące metody walidacji:

- obserwacja w warunkach symulowanych,
- test teoretyczny,
- wywiad (ustrukturyzowany lub swobodny).

Weryfikacja każdego zestawu efektów uczenia się musi być przeprowadzona następującymi metodami:

- obserwacji w warunkach symulowanych,
- testem teoretycznym lub wywiadem (ustrukturyzowanym lub swobodnym).

Weryfikacja efektów uczenia się musi być przeprowadzana w oparciu o wystandaryzowane narzędzia walidacji.

1.2. Zasoby kadrowe

Osoby przygotowujące narzędzia walidacji.

W procesie przygotowania narzędzi walidacji muszą uczestniczyć co najmniej:

- osoba aktualnie wykonująca lub nadzorująca wykonywanie zadań związanych z kwalifikacją, posiadająca doświadczenie praktyczne z zakresu objętego niniejszą kwalifikacją,
- osoba posiadająca udokumentowane doświadczenie w przygotowywaniu narzędzi walidacji.

Komisja walidacyjna.

Komisja walidacyjna składa się z minimum 3 osób. Zadaniem komisji walidacyjnej jest sprawdzenie, czy efekty uczenia się zostały osiągnięte, oraz wydanie decyzji kończącej walidację.

Członkiem komisji walidacyjnej może być osoba, która posiada:

- umiejętności stosowania metod walidacji oraz
- udokumentowane, aktualne (nie starsze niż 10 lat od daty przeprowadzenia walidacji), co najmniej 5-letnie doświadczenie w zarządzaniu lub nadzorowaniu procesów przemieszczania lub pakowania substancji szczególnie niebezpiecznych lub specjalnego przeznaczenia.

Co najmniej jedna osoba w komisji walidacyjnej posiada udokumentowane doświadczenie w weryfikowaniu efektów uczenia się w zakresie niniejszej kwalifikacji lub innych kwalifikacji związanych z procesami produkcyjnymi w przemyśle chemicznym.

Asystent techniczny.

Zadaniem asystenta technicznego jest przygotowanie stanowisk do przeprowadzenia obserwacji w warunkach symulowanych. Asystent techniczny jest obecny w czasie weryfikacji efektów uczenia się i może wspomóc osobę przystępującą do walidacji w czynnościach wymagających asysty (np. podnoszenie ciężkich przedmiotów, podtrzymywanie dużych elementów). Funkcję asystenta technicznego może pełnić osoba, która posiada:

- co najmniej średnie wykształcenie oraz
- udokumentowane, aktualne (nie starsze niż 5 lat od daty przeprowadzenia walidacji), co najmniej 2-letnie doświadczenie w wykonywaniu prac polegających na przemieszczaniu lub pakowaniu substancji szczególnie niebezpiecznych lub specjalnego przeznaczenia lub certyfikat kwalifikacji wolnorynkowej „Obsługiwanie systemów przemieszczania i pakowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia”.

1.3. Sposób organizacji walidacji oraz warunki organizacyjne i materialne

Instytucja certyfikująca przeprowadzająca walidację w oparciu o metodę obserwacji w warunkach symulowanych musi zapewnić pracownię wyposażoną w:

- stanowisko do pakowania, składowania i przemieszczania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia wyposażone w urządzenia, aparaturę, osprzęt, narzędzia oraz zbiorniki transportowe i opakowania transportowe, umożliwiające weryfikację umiejętności pakowania, składowania i przemieszczania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia o różnych właściwościach fizykochemicznych,
- środki transportu substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia umożliwiające weryfikację umiejętności przygotowywania transportu substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia o różnych właściwościach fizykochemicznych,
- środki ochrony osobistej umożliwiające pracę z różnymi substancjami szczególnie niebezpiecznymi i specjalnego przeznaczenia,

- fantoma oraz apteczkę wyposażoną w materiały umożliwiające udzielenie pierwszej pomocy w sytuacji narażenia na działanie substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia,
- karty charakterystyk substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia, instrukcje stanowiskowe, dokumentację niezbędną do transportu substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia.

Wielkość oraz układ pracowni umożliwiają samodzielną pracę każdemu uczestnikowi walidacji. W przypadku stosowania metod takich jak test teoretyczny lub wywiad (ustrukturyzowany lub swobodny) instytucja certyfikująca zobowiązana jest zapewnić warunki umożliwiające samodzielną pracę, adekwatne do wybranej metody walidacji.

2. Etap identyfikowania i dokumentowania efektów uczenia się

Instytucja certyfikująca może zapewnić wsparcie osobie przystępującej do procesu walidacji w zakresie identyfikowania oraz dokumentowania posiadanych efektów uczenia się. Korzystanie z tego wsparcia nie jest obowiązkowe.

2.1. Metody

Etapy identyfikowania i dokumentowania mogą być realizowane w oparciu o dowolne metody walidacji zapewniające osiągnięcie celów tych etapów walidacji.

2.2. Zasoby kadrowe

Doradca walidacyjny.

Zadaniem doradcy walidacyjnego jest wsparcie osoby przystępującej do procesu walidacji na każdym etapie tego procesu. Doradca walidacyjny pomaga w zidentyfikowaniu posiadanych efektów uczenia się oraz w ich rzetelnym udokumentowaniu na potrzeby procesu walidacji. Pomaga również w określeniu innych, możliwych do potwierdzenia kwalifikacji oraz perspektyw rozwoju i dalszego uczenia się po uzyskaniu kwalifikacji. Udziela informacji dotyczących przebiegu walidacji, wymagań związanych z przystąpieniem do weryfikacji efektów uczenia się oraz kryteriów i sposobów oceny. Funkcję doradcy walidacyjnego może pełnić osoba, która posiada:

- doświadczenie zawodowe związane z bilansowaniem kompetencji,
- doświadczenie w weryfikowaniu efektów uczenia się lub ocenie posiadanych kompetencji,
- umiejętność stosowania metod i narzędzi wykorzystywanych przy identyfikowaniu i dokumentowaniu posiadanych kompetencji,
- wiedzę dotyczącą niniejszej kwalifikacji oraz innych kwalifikacji funkcjonujących w obszarze przemysłu chemicznego,
- wiedzę dotyczącą kompetencji funkcjonujących w branży chemicznej i w branżach pokrewnych.

2.3. Warunki organizacyjne i materialne etapu identyfikowania i dokumentowania

Instytucja certyfikująca może zapewnić osobom przystępującym do walidacji wsparcie na etapie identyfikowania i dokumentowania. Etap ten może być również realizowany przez te osoby samodzielnie. Instytucja certyfikująca, która zdecydowała się na wsparcie osób w procesie identyfikowania i dokumentowania, powinna zapewnić warunki umożliwiające im indywidualną rozmowę z doradcą walidacyjnym. Instytucja certyfikująca może również udzielać wsparcia zdalnie, w szczególności za pośrednictwem telefonu lub Internetu, w warunkach zapewniających poufność rozmowy.

5. Warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do walidacji

Brak warunków.

6. Inne, poza pozytywnym wynikiem walidacji, warunki uzyskania kwalifikacji wolnorynkowej

Brak innych, poza pozytywnym wynikiem walidacji, warunków uzyskania kwalifikacji wolnorynkowej.

7. Okres ważności certyfikatu potwierdzającego nadanie kwalifikacji wolnorynkowej

Certyfikat jest ważny 3 lata. Warunkiem przedłużenia ważności certyfikatu jest złożenie, przed upływem terminu ważności, wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu wraz z dokumentami potwierdzającymi wykonywanie, w okresie 36 miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku, co najmniej przez okres 12 miesięcy, zadań zawodowych polegających na obsłudze systemów przemieszczania i pakowania substancji szczególnie niebezpiecznych i specjalnego przeznaczenia. Ważność certyfikatu przedłużana jest o kolejne 3 lata. W przypadku utraty ważności certyfikatu możliwe jest ponowne jego uzyskanie pod warunkiem ponownego przystąpienia do procesu walidacji.

8. Termin dokonywania przeglądu kwalifikacji

Nie rzadziej niż raz na 10 lat